

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Complectitvr Mysteria Diuinitatis, Trinitatis, & perfectionum Dei: ac
de beneficiis eius in homines, naturalibus & supernaturalibus

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 40. De Sanctiſſimo Sacramento, qua est mirabilium Dei memoriale in
hominum commodum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38214)

MEDITATIO XL.
 DE SANCTISSIMO SA-
 cramento, quæ est summa & memo-
 riale excellentiarum, & stupen-
 dorum Dei operum in
 bonum homi-
 num.

Psal. 100. 4.

HÆC Meditatio profunda-
 mento & veluti argumen-
 to habebit versiculum il-
 lum Davidis: *Memoriã fe-
 cit mirabilium suorum mi-
 sericors & miserator Domi-
 nus: escam dedit timentibus
 se.* Hæc mirabilia reducemus hic ad septem
 vel octo capita, quæ possint esse argumentum
 Meditationum per septem dies hebdomadæ.

PUNCTVM I.

a Coloss. 2. 9.

PRIMVM itaque est considerandum, San-
 ctissimum hoc Sacramentum esse me-
 moriale quoddam stupendarum magni-
 tudinum Diuinitatis & Trinitatis, quæ in eo
 latent. Nam *primùm* in eo est persona verbi
 Diuini, sacratissimæ suæ humanitati coniun-
 cta: in qua, ut ait Apostolus, *inhabit at omnis
 plenitudo diuinitatis corporaliter; & cõsequen-
 ter simul est sanctissima Trinitas.* impossibile
 enim

enim

enim est vnā eius personam ab altera separari, quia oēs tres sunt vnus idemq; Deus: Et omnia opera, quæ in hoc sacramento facit Filius, facit similiter Pater, & Spiritus S. quamuis speciali quodam modo Filio omnia attribuantur; quatenus eius persona sola sustentat carnem & sanguinē, quæ nobis in cibum dantur. Ex quo fit, vt etiā in hoc sacramento sint oēs perfectiones & attributa Dei, quandoquidem idē Apostol. dixit: *b in Christo IESV esse thesauros sapientia & scientia Dei absconditos*, & porro etiam erunt thesauri bonitatis & charitatis, quæ in hoc opere mirabiliter eminent. SAPIENTIA eminent in eo, quod tale mediū adinuenit, in quo verus Deus & homo fiat cibus & potus hominū; BONITAS eminent in eo, quod ad eō amāter & benignē seipsū cōmunicet suis fidelibus; CHARITAS in eo, quod vnatur & inuisceretur cum suis amicis, nec inimicis se deneget; MISERICORDIA, quod det se in cibum esurientibus, & in potum sitientibus; & quod ipsemet per se ipsum veniat visitatum & curatum infirmos; LIBERALITAS in eo, quod gratis omnino det nobis quidquid habet; OMNIPOTENTIA in faciendis tot prodigiis, ad horum omniū executionē. In singulis diuinarum harum perfectionū longiores moras trahere licet; reuocādo in memoriam, quæ de eis in hunc finem dicta sunt in præcedentibus Medicationibus, & in 4. parte; hauriendo ex omnibus ingentem admirationem, propterea quod videamus, Deum tanti nos fa-

b Coloss. 2. 3.

*Medit. 8. 11.
C. 13. C. 4.
Part. Medit. 11.*

Vl. Part. Med.

h h

cere.

c *Psal. 8. 2.*

cere. Quare dicemus illi cum Dauide. *c O Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!* Admirabile enim fuit in Creatione hominis, admirabilius in eius reparatiõe, nec minus admirabile in eiusdem sustentatione, in qua fecit summam quandam mirabilium suorum vt eum aleret, qui est veluti summa omnium eius operum.

PUNCTVM II.

SECVNDÒ est considerandum, quòd hoc sanctissimum Sacramentũ sit memoriale quoddam mirabilium operum Omnipotentia Dei, quæ operatur hic multa magnaq; miracula, oculis quidem corporis inuisibilia; admiranda tamen & stupenda oculis animæ, qui lumine fidei illa cernunt.

I.

PRIMUM miraculum est, quòd Deus verbo suo dissoluat vnionẽ illam & naturalem connexionem, quam habebant accidentia panis & vini cum sua substantia, destruens substantiam omnino, & conseruans accidentia sine suo subiecto; ita vt quamuis oculis percipiam colorem, saporem, & odorem panis & vini, reuera tamen non sit ibi substantia panis & vini, sed caro & sanguis IESV Christi, in qua fuit miraculosè conuerfa panis & vini substantia.

a *Hebr. 4. 12*

a *O sermo Dei penetrabilior omni gladio ancipiti,* qui vnico solo verbo ita dissoluit connexionẽ accidentiũ cum sua substantia; diuide quoque animam meã à spiritu meo, vt viuens naturalẽ hãc vitam & externã, quam sen-

sus

sus percipiunt, non viuam internam qualem
hactenus, sed tu viuas in me, ita vt dicere mihi
liceat cum Apostolo: *b viuo iam non ego sed vi-
uit in me Christus.*

b Galas. 2.
20.

II.

SECUNDVM miraculum est, quod aded par-
ua substantia panis & vini cōuertatur in cor-
pus adeo grande & perfectum, quale est cor-
pus Christi: nam sub accidentibus quæ rema-
nent, manet Christi corpus cum tota integri-
tate sua & gloria, quam habet in cœlo. Ibi
est sacratissimum eius caput cum diuinis suis
oculis, qui intuentium corda deprædantur, &
c *dissipant omne malū intuitu suo;* ibi benedicti
pedes eius & manus cum vulnerū signis, quæ cla-
ui fecerūt; & latus cum vulnere à lancea infli-
cto; & cor ardentissimum ab igne amoris, qui
illum permouit, vt tot vulnera acciperet; &
simul totum corpus cum dotibus claritatis &
pulchritudinis, quæ excedunt solem, lunam
& stellas. Quid ergo potest esse admirabilius,
quàm facere Deum in vno momento conuer-
sionem & mutationē aded extra ordinariam,
rei vnius aded paræ, in aliam aded magnam;
rei aded vilis in aded pretiosam, idque solum
ad hominem sustentandum? O gloria mea,
mūta me in alium virum, vt reddere tibi pos-
sim fidelia seruitia pro hac mutatione, quam
in mei gratiam fecisti: & siquidem tu das mi-
hi quidquid tu es pro meo nutrimento, volo &
ego tibi dare quidquid sum pro tuo seruitio;
corpus meū & sensus meos, cor meū & quid-
quid habeo. expēdam in tuo obsequio; siquidē

c *Præf. 20. 8*

III.

tu omnia expendisti pro meo nutrimento.

TERTIVM prodigium stupendum est, quod sit totum corpus Christi Dñi in Sacramēto instar spiritus indiuisibiliter; ita vt totum sit in tota hostia consecrata, & totū in singulis eius partibus. ex quo efficitur, vt quamuis hostia sacra frangatur ac diuidatur, Christus tamen ipse nō diuidatur, sed totus integer maneat in singulis eius etiā minimis particulis. Ex quo etiā prouenit, vt vita qua uiuit Christus in Sacramento, nō sit vita carnis, sed quasi vita spiritus. nam etsi pedes ibi habeat, nō tamen ambulat; & quamuis habeat manus, non tamen palpat; & quamuis habeat linguā, non loquitur: solumq; utitur facultatib⁹ spiritualibus, quæ propriæ sunt spiritus. O Dilectemi, quas tibi gratias agere possum propterea, quod diuinā tuam carnē adeo prodigioso modo pinxeris, vt manens vera caro, habeat proprietates spiritus. O si quis mihi daret, vt *d'in carne ambulans non secundum carnem militarē*, & uiuerem, sed secundum spiritum, exercendo huius opera; ea verò mortificando, quæ sunt propria carnis. O si possem seruare integrū & absq; diuisione cor meū, & interiora animæ, etiamsi externa corporis occupatio in multas partes distribueretur: fac, Deus meus, hæc mirabilia in me, pro quo eadem fecisti in te.

d 2. Cor. 10. 3
d Rom. 8. 1.

IV.

QUARTVM miraculum est, quod manens Christus D. N. in cœlo Em pyreo, locū occupans, quem diuina eius Maiestas meretur, nec illum deferens, descendat ad Sanctissimū Sacramen-

cramen.

cramentum, simulque sit in diuersis orbis partibus, vbicunq; fuerit consecratum, nullo excepto loco: adeoque vigilanter attendat consecrationi cuiusvis Sacerdotis, vt statim atq; ille dixerit, *hoc est corpus meum*, eodem momento efficiat, verba illa esse verissima, & consequi omnia miracula, quæ retulimus. O suprema IESV D.N. Omnipotentia, qui te ipsum ita extendis in utilitatem hominum, vt offeras te ad collocandum tuum corpus in quocunq; terræ loco, in quo illorum corpus esse possit; quid tibi Domine reddam pro adeo stupendo beneficio, nisi vt totum me dedicem in omni loco & tempore tuo seruitio?

PUNCTVM III.

TERTIO considerandum, quòd hoc diuinum Sacramentum, sit etiam memoriale omnium munerum & officiorum, quæ Christus D.N. dum in mundo versaretur, erga homines exercuit, omnia illa renouas in Sanctissimo hoc Sacramento erga vnumquemque hominẽ in particulari. Quamobrem per singula horum officiorum discurrens, tria perpendam, modum videlicet, quo Christus Dominus noster illud exercuit in terra; & modum, quo idem exequitur in Sacramento; ac deniq; magnam meam necessitatem, qua indigeo, vt eadem officia mecum ipse præstet: quare accedendum esse ad Sacram communionem cum hoc spiritu ac desiderio, iuxta meam necessitatem.

Officium
Medici.

I.

PRIMUM ergo perpendam, quòd Christus D. N. dum viueret in carne mortali, fecerit officium MEDICI erga homines, dans visum cæcis, sanitatē ægrotis, & vitam mortuis, idq; nullis adhibitis corporalibus medicamentis, sed solo suo verbo, aut tactu manus aut vestiũ; & eadem ratione sanabat morbos animę, infinita virtute, quæ ab ipso in cõmune omnium bonũ prodibat. MOX perpendam, quòd se collocauerit in hoc Sacramento, vt esset medicamentũ & medicus vnus cuiusq; nostrum, vsq; ad finem mundi. nam cõtactu corporis & sanguinis sui, per species sacramẽtales sanat spirituales morbos suscipientiũ, curat vulnẽra, reprimit cupiditates, dat integram in spiritu sanitatē, & interdum vbi ita expediuerit, dabit etiã in corpore. Conuertam verò statim oculos in me ipsum, perpendens extremam necessitatē, qua laboro, vt supremi huius medici opera mihi adfit, eò quòd grauib; ac periculosis morbis affligar; quas oēs extollam, & minutim referam, sicut solent qui corpore egrotant; petamq; supplex, vt oēs illos Diuina sua præsentia curare velit, siquidẽ eo fine me visitat. O cęlestis Medice, qui venis è cęlo, ad visitandos ægrotos, in terra degentes; in gloriam tuã cedit, si hũc ægrotum a deo miserũ, atque ego sum, reddideris sanitati; sana ergo me Domine ab omnibus infirmitatibus meis, vt sanus saluusq; me occupem in te laudando, tibiq; seruiendo, ob illud bonum, quod in me conferres, ab eis me liberando.

Magistri
Officium

EADEM

EADEM ratione licet etiam considerare, quod Christus Dominus noster fecerit in hac vita officium MAGISTRI, sicut alias perpēdimus. Et eodem modo existens in hoc Sacramento præstat hoc officium erga cōmunicantem. nam sicut ipse dixit, *a quamdiu sum in mundo, lux sum mundi;* ita quamdiu est in paruo hominis mundo, est etiā lux eius mundi, quem internè illuminat; docens intus in corde veritates scriptas in Evangelio; attēdens verò quantoperè indigeam hoc diuino Magistro, magno illi affectu dicā, *o MAGISTER supreme, qui venisti è cœlo, ut me doceres viam perfectionis, repelle meas ignorantias, & illumina tenebras, ut anima mea ad præsentiam tuam repleatur veritatibus & virtutibus.*

TERTIÒ, licet etiā cōsiderare, Christū D.N. officium peregrisse SALVATORIS & REDEMPTORIS, quia multorum obsessorum corpora eripuit ex potestate & tyrannide Dæmonis; Et multorum peccatorum animas, vitam suam & sanguinem cum ingentibus doloribus, & ignominijs in huius Redemptionis pretium offerendo. Similiter etiam gessit officium PASTORIS gregis sui, explēs oēs partes boni Pastoris, vsq; ad ponendam vitam pro ouibus suis. Eadem verò officia facit in hoc Sacramento. præcipuè .n. in eo venit, ut suæ copiosæ Redemptionis fructū nobis impertiat, eripiens nos à Dæmonis tyrannide, à seruitute carnis, Passionum eius, & aliorum vitiorum: facitq; officium PASTORIS, attendens vnicuiq; animæ,

II.

3. Part. Medit. 12.

a Ioan. 9. 6.

III.

Officium Redemptoris & Pastoris.

b2. Reg. 12.3

atque si sola esset, & pascēs eam proprio corpore & sanguine, ita vt non solum ouis comedat ad mensam Pastoris, sicut b *Nathan Prophet a dixit Dauid*: sed ipsius Pastoris carnem comedat; cōtrā quā alij Pastores terreni faciant, qui comedunt carnes ouium suarū. Mox autem me ipsum aspiciendo, perpendam tyrannidem & seruitutē, cui subiectus viuo; & maxima pericula, quibus sum expositus, fame ac debilitate pereundi, & deueniendi in manus luporum infernalium. & hoc sensu affectuq; clamabo ad Redemptorem & Pastorem meū, vt mihi subueniat, dicens: O Redemptor benignissime Pastorq; supreme, c *salua me ex ore leonū & luporum infernaliū*; & siquidem d *parasti in conspectu meo mensam* hanc celestem, *aduersus eos qui tribulant & persequuntur me*: eā quæso ita me pascē & corrobora, vt victoriam hic obtineam, & eā postea mensam fruam, q̄ mihi præparasti in tua gloria, Amen.

cPsal 21.22

dPsal.22.5.

IN hunc modum considerari possunt alia officia, quæ Christus Dominus noster in terra gessit, *Aduocati, Consolatoris, Protectoris, & Vniuersalis omnium Patris.*

PUNCTVM IV.

QUARTO est considerandum, idem Sanctissimū Sacramentum esse memoriale clarissimarum virtutum, quas Christus IESVS D. N. in terra exercuit, quas easdem & hic exercet, sicut itaq; venit in mundū, vt vitæ exemplū nobis daret; & virtutū esset exemplum, quod oēs par esset imitari: ita etiam in

hoc

hoc Sacramento venit, vt noua quotidie exempla earundem virtutum nobis præberet, earum præcipuè, quæ sunt nobis ad salutem & perfectionem nostram necessaria.

PRIMA est HVMILITAS, quam ostendit velans infinitam suam Maiestatem & splendorem vili figura, & velo panis & vini, ex quo prouenit vt multi illum contemnant, & tanquam purum panem & vinum tractent.

I.

SECUNDA est OBEDIENTIA prompta, & ad nutum Sacerdotis, qui consecrat; statim enim atque ille profert consecrationis verba, etiam si sit impius, & mala intentione aut sine illa proferat; vbi cunque & quodocunq; illa dixerit, absque vlla replica aut mora, statim ipse adest.

II.

TERTIA est MANSVETUDO & PATIENTIA admirabilis, in omnibus iniuriis, quæ illi inferuntur, tam ab Hæreticis & infidelibus, quàm à peccatoribus, qui illum cum peccato sumunt; aut etiam incuria negligentium Sacerdotum; nihil enim horum efficere potest, quominus ipse sit in sacra hostia toto tempore, quo Sacramentales eius species durant.

III.

QUARTA est CHARITAS & MISERICORDIA, cum quibus venit ad Sacramentum, ad exercenda omnia opera misericordiæ, cum omnibus hominibus, magnis & paruis, absque vlla personarum acceptione, nihil aliud respiciens, quàm cuiusq; eum suscipientis animæ bonum tradens se vnicuique earum in testimonium, quod pro vnaquaq; sit mortuus.

IV.

V.

QVINTA est PERSEVERANTIA, tum manendo in hostia sacra & calice, vsque ad sacramentalium specierum cōsumptionem: tum in adimplendis omnibus, quæ diximus, vsque ad finem mundi, nullis peccatis impredientibus, quò minus ipse impleat quidquid promissit.

Med. 21. 25.
& 16.

CIRCA vnāquamq; harum quinq; virtutū, possunt fieri insignes considerationes sicut in præcedentibus Meditationibus fuerunt habita.

QVANDO autem accessurus sum ad sacram communionem, easdem virtutes ab ipso D. N. petam, coniiciens oculos fidei in signa quinq; vulnerum eius, quæ etiam ibi habet in glorificato suo corpore, ac dicam illi: dulcissime IESV, siquidem venire dignaris ad pauperem domum meam, cum quinq; tuis vulneribus; per eadem supplico, vt quinque has virtutes mihi velis communicare; ob duo vulnera sacrorum pedum, peto humilitatē, & mansuetudinem; per duo sacrarū manuum, obedientiā peto & perseverantiā; ob lateris vulnus, imple me inflammata tua charitate, vt amans te, tibiq; constanter obediens, tandem obtineam coronam gloriæ. Amen.

PUNCTVM. V.

QVINTÒ est considerādum, quod hoc altissimum Sacramentum, quā est signum rei sacræ, habet speciale quiddam supra reliqua Sacramenta, esse videlicet signum, & summam trium maximorū beneficiorum, quæ Deus vnquā fecerit, aut faciet hominibus, vnū quod

quod iam transit, Redemptionis videl. beneficium; alterum est præsens, beneficium, s. Sanctificationis; tertium est futurum, nempè glorificationis: q̄ totum quodam modo maxime singulari nobis significat, quia ipsemet Christus D. N. existens in Sacramento, id totum efficit, ut exprimitur in Antiphona illa, quã canit Ecclesia; *O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria Passionis eius, mens impletur gratia, & futura gloria nobis pignus datur.* De his tribus rebus agetur in proximo Medit. ad quas reuocabimus, quidquid superest dicendum de venerabili hoc Sacramento.

MEDITATIO XLI.

DE SANCTISMO SACRAMENTO, quatenus est memoria passionis Christi D. N.

ESIDERANS Redemptor noster ^{a Luc. 22. 19} conseruari in Ecclesia sua ^{a 1. Cor. 11. 24.} perpetuam a *memoriam* suæ Passionis, & mortis, ac supremi beneficii per eam nobis collati; instituit Sanctissimum hoc conuiuiũ, in quo quotidie dat nobis in cibum & potum, corpus & sanguinem suum, sub accidentibus panis & vini.